

รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีเพื่อกำหนดความสามารถทางการรองรับ นักท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน

เอกณรงค์ วรสีหะ^{1*}, มนต์ชัย โชติดาว²

¹อาจารย์ประจำสาขาการจัดการคุณภาพ วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

²วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล

Received: 25 August 2021

Revised: 5 December 2022

Accepted: 8 December 2022

บทคัดย่อ

การศึกษารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีเพื่อกำหนดความสามารถทางการรองรับนักท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจค้นคว้าข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร งานเขียน ตำรา วารสาร งานวิจัย และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประมวลผลหาานิยาม และนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ศักยภาพ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อสำรวจและศึกษาบริบทของตลาดน้ำตลิ่งชัน เพื่อกำหนดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพและความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของตลาดน้ำตลิ่งชัน (ด้านพื้นที่และด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก) และเพื่อวางรูปแบบการจัดการเทคโนโลยีเพื่อกำหนดความสามารถทางการรองรับนักท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน บริบทของตลาดน้ำตลิ่งชันและความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวสามารถแบ่งตามมาตรฐานตลาดน้ำ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ด้านลักษณะทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่ 2 ด้านลักษณะการจัดการและบริการแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่ 3 ด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม ด้านที่ 4 ด้านการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และด้านที่ 5 ด้านเศรษฐกิจ ตลาดน้ำตลิ่งชันเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำที่มีชื่อเสียงของกรุงเทพมหานคร มีอาหารรสชาติดีอร่อยไว้บริการนักท่องเที่ยว มีทั้งบนบกและในแพ ยังมีสินค้าหลากหลายมีไม้ดอกไม้ประดับ ผลไม้ อาหารคาว หวาน สินค้าที่ระลึกจากชุมชน ไว้ให้นักท่องเที่ยวได้เลือกซื้อ เป็นการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ สามารถสร้างรายได้ให้คนในพื้นที่ และผู้ที่มีอาชีพเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ซึ่งในแต่ละปีนักท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้นทุกปี โดยรูปแบบการจัดการเทคโนโลยีเพื่อกำหนดความสามารถทางการรองรับนักท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน พบว่า จากการดำเนินงานของตลาดน้ำตลิ่งชัน มีการจัดการตนเองอย่างเห็นได้ชัดเป็นรูปธรรม ในกระบวนการทำงานนั้นก็มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แต่ทั้งนี้ในการเปลี่ยนแปลงก็เพื่อให้เกิดการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวชุมชนตลาดน้ำตลิ่งชัน ทั้งในแง่ของการพึ่งพาตนเองและมีการบริหารจัดการที่ดีการตั้งกฎระเบียบ และข้อบังคับในการอยู่ร่วมกัน มากไปกว่านั้นขีดความสามารถในการรองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ (1) ขีดความสามารถในการรองรับได้ด้านกายภาพ (2) ขีดความสามารถในการรองรับได้ด้านสิ่งแวดล้อม (3) ขีดความสามารถในการรองรับได้ด้านสังคม และ (4) ขีดความสามารถในการรองรับได้ด้านเศรษฐกิจ

คำสำคัญ: ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ตลาดน้ำตลิ่งชัน นักท่องเที่ยว

* ผู้ประสานงานหลัก; อีเมล: ekgnarong.vo@ssru.ac.th

Technology Management Model for Determining the Capacity of Tourists in Taling Chan Floating Market

Ekgnarong Vorasiha^{1,*}, Monchai Choddao²

¹Lecturer in Quality Management, College of Innovation and Management,
Suan Sunandha Rajabhat University

²College of Sports Science and Technology, Mahidol University

Received: 25 August 2021

Revised: 5 December 2022

Accepted: 8 December 2022

Abstract

A study of technology management model for determining the capacity to accommodate tourists in the Taling Chan floating market. The researcher conducted a survey and searched for relevant secondary data from documents, writings, textbooks, journals, research papers, and relevant Internet data to process, define, and bring data to analyze and synthesize potential with research objectives to explore and study the context of Taling Chan Floating Market. To determine the capacity to accommodate tourists to analyze the potential and capacity to accommodate tourists of Taling Chan Floating Market (Space and facilities) and to lay out a technology management model to determine the capacity to support tourists in the Taling Chan Floating Market. The context of Taling Chan Floating Market and its capacity to accommodate tourists It can be divided according to the floating market standard in 5 aspects, namely, the 1st aspect of the physical characteristics of tourist attractions, the 2nd aspect of tourism management and services, the 3rd aspect of society and arts and culture, the 4th aspect of environmental quality conservation, and the 5th aspect. Economy Taling Chan Floating Market is a famous water attraction in Bangkok. There is delicious food to serve tourists. There are both on land and in rafts. There are also a variety of products such as plants, flowers, fruits, savory foods, and souvenirs from the community for tourists to choose to buy. It is creating economic value for the country. Can generate income for local people and those whose careers are linked to tourism Each year, the number of tourists increases every year. By the technology management model for determining the secondary capacity to support tourists in the Taling Chan Floating Market, it was found that from the operation of the Taling Chan Floating Market. There is a clear, concrete self-management. In the work process, it has changed all the time from the past to the present, but in order to develop and improve the quality of life of the people of the Taling Chan Floating Market community. Both in terms of self-reliance and good management and rules for coexistence. In addition, the carrying capacity of tourist attractions is divided into 4 characteristics: (1) Physical carrying capacity (2) Environmental carrying capacity (3) Carrying capacity have social and (4) Capacities to support the economy.

Keywords: The Ability to Accommodate Tourists, Taling Chan Floating Market, Tourists

* Corresponding Author; E-mail: ekgnarong.vo@ssru.ac.th

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวที่ถูกกำหนดว่าเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญแหล่งหนึ่ง คือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในรูปแบบของตลาดน้ำ ซึ่งมีข้อมูลที่น่าสนใจจากหนังสือเรื่องวิถีคนไทยในสมัยโบราณ (Laemluang, 2006) ที่ได้เขียนไว้ว่าแต่เดิมในสมัยโบราณ ผู้คนอาศัยอยู่กันอย่างง่าย ๆ รูปแบบการดำรงชีวิตของแต่ละชุมชนเป็นลักษณะของการพึ่งพา ต่อมาเมื่อบ้านเมืองพัฒนามากขึ้น การดำรงชีวิตของมนุษย์ก็เปลี่ยนไปมีการแลกเปลี่ยนซื้อขายสิ่งของซึ่งกันและกันทั้งจากภายในและภายนอกชุมชน จากแหล่งชุมชนหนึ่งกับอีกแหล่งชุมชนหนึ่ง ทำให้เกิดสถานที่ที่เป็นแหล่งซื้อขายของชุมชนขึ้น กลายเป็นย่านเศรษฐกิจที่เราเรียกว่า ตลาด ดังนั้นตลาดจึงเป็นสถานที่สำคัญที่จะขาดเสียมิได้โดยเฉพาะในชุมชนที่เป็นสังคมเมือง โดยทั่วไปแล้วตลาดจะประกอบด้วยร้านค้าและบ้านช่องที่อยู่อาศัยค้าขายสิ่งของต่างๆ เพื่อการบริโภคในชีวิตประจำวันตลาดที่ใกล้ชิดกับคนมากที่สุดน่าจะเป็นตลาดนัดซึ่งจะเปลี่ยนวัน เวลาสถานที่ในการติดตลาดไปเรื่อยๆ ตามนัด พ่อค้าแม่ค้าจากหลายถิ่นมีโอกาสนำสินค้ามาหลายไปแลกเปลี่ยนซื้อขายกัน ชุมชนใดใช้การคมนาคมทางบกในการติดต่อไปมาหาสู่ตลาดอันเป็นแหล่งสำคัญในการแลกเปลี่ยนค้าขายก็จะเรียกว่าตลาดบก แต่ถ้าชุมชนไหนใช้การคมนาคมทางน้ำเป็นเส้นทางสัญจรเป็นส่วนใหญ่ก็จะเรียกตลาดที่เกิดขึ้นว่า “ตลาดน้ำ” ดังนั้น ตลาดน้ำ จึงหมายถึง ตลาดที่มีการค้าขายในน้ำ โดยอาศัยแพเป็นพาหนะบรรทุกสินค้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในชีวิต เช่น เสื้อผ้า อาหารมาขายเสื้อผ้า อาหารมาขายตามแม่น้ำลำคลองที่มีผู้คนอาศัยอยู่ (Dechphong, 2019) ตลาดน้ำภาคกลางมีหลายแห่งเนื่องจากภูมิประเทศของภาคกลางอุดมด้วยแม่น้ำลำคลองหลายสายทั้งนี้อยู่ตามธรรมชาติและคนที่ขุดขึ้นเพื่อใช้เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่ง ขยายพื้นที่เพาะปลูกและที่อยู่อาศัย การขุดคลองเพื่อย่นระยะทางของแม่น้ำเจ้าพระยาระหว่างอยุธยาไปปากน้ำทำกันมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลายแล้ว ไม่เพียงแต่รัฐบาลจะขุดคลองเพิ่มเติมยังบูรณะขุดลอกคลองที่มีอยู่แล้วให้ใช้ประโยชน์ได้ไม่ให้ต้นเงินอีกด้วย หลังปี พ.ศ. 2500 มีการตัดทางหลวงเชื่อมต่อระหว่างกรุงเทพฯ กับหัวเมืองต่างๆ (Kaewuthai, Pornphanphaiboon, Kaewuthai and Sarimat, 2018) แต่แทนที่จะสร้างความเจริญไปสู่ชนบท กลับนำไปสู่การหลั่งไหลของประชากรจากชนบทเข้ามายังเมืองเพื่อหางานทำในเมืองหลวงและนับวันก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นอาจเป็นเพราะความยากจน ขาดการศึกษา ขาดการกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เข้มแข็งการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกัน กระแสวัตถุนิยมน่าจะเป็นสาเหตุทุกอย่างรวมกับการอพยพเข้าเมืองตลอดช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมาทำให้เกิดความต้องการที่อยู่อาศัยและสาธารณูปโภคมากขึ้นเกิดเป็นชุมชนแออัดเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและสังคมตามมา (Chakkaew, 2002) จากเหตุผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่มีทิศทางที่น่าวิตกไม่ว่าจะเป็นการเจริญเติบโตทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อม และทางวัตถุที่เจริญขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลให้เป็นปัญหาในระดับชาติหากการขยายตัวของประชากรมีมากขึ้นความเป็นอยู่แออัดผู้คนสนใจคุณค่าทางวัตถุมากกว่าคุณค่าทางจิตใจ ดังนั้นปัญหาดังกล่าวน่าจะได้รับการแก้ไข โดยการหันกลับไปดูแลถิ่นฐานบ้านเกิด เพื่อร่วมกันส่งเสริมและพัฒนาถิ่นฐานให้ดีขึ้น

นอกจากนั้นจากการเจริญเติบโตที่ต่อเนื่องและรวดเร็วขึ้น ได้สร้างปัญหาให้กับสภาพแวดล้อม ส่งผลกระทบและก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก สถานที่ท่องเที่ยวทั้งประเภทที่เป็นธรรมชาติและประเภทที่มนุษย์สร้างขึ้นหลายแห่งกำลังประสบปัญหาในหลายด้าน การนำกฎหมาย ข้อบังคับ และมาตรฐานต่างๆ มาปฏิบัติใช้ ถือเป็นการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการเสื่อมโทรม (Paosuwan et al, 2007) ปกป้องการรุกรานทำลายทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรการท่องเที่ยวได้วิธีหนึ่ง ดังนั้นการสร้างมาตรฐานในการจัดการและดูแลทรัพยากร จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรศึกษา และเป็นสิ่งที่สามารถนำมาปฏิบัติใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรได้ และตลาดน้ำ ถือเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างหนึ่งที่มีความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย

และชาวต่างประเทศ เพราะตลาดน้ำของไทยมีความเป็นเอกลักษณ์ แสดงถึงวัฒนธรรมความเป็นมาและวิถีชีวิตของคนในสมัยก่อน ซึ่งในอดีตตลาดน้ำเคยเป็นสถานที่ซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตรและสินค้าต่างๆ ในราคาเป็นกันเอง โดยชาวบ้านบรรทุกสินค้าลงเรือมาขาย ปัจจุบันการใช้ตลาดน้ำเป็นที่จับจ่ายซื้อของมีเหลือน้อยจนแทบจะเลือนหายไป การส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำ จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้ตลาดน้ำยังคงอยู่และยังคงไว้ถึงวิถีชีวิตริมน้ำของผู้คน เพราะ "ตลาดน้ำ" มีความสำคัญควบคู่กับชีวิตคนไทยมาช้านาน แม้ปัจจุบันตลาดน้ำไม่ได้มีความสำคัญเพื่อซื้อขายสินค้าของผู้คนในชุมชนนั้นๆ เหมือนในอดีต แต่ก็ยังมีการดำเนินชีวิตบางส่วนที่คงเดิมหลงเหลือไว้ กิจกรรมต่างๆ ของตลาดน้ำ ก็ยังได้รับความนิยมและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้กับชุมชน ถือเป็นปัจจัยในการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและสามารถนำมาพัฒนาและเพิ่มศักยภาพเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ (Wattanavanich, 2007)

จากที่ตลาดน้ำได้รับความสนใจ จนมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้สภาพเดิมของตลาดน้ำเปลี่ยนแปลงไป การพัฒนาตลาดน้ำมาใช้ในการท่องเที่ยวขาดการดูแลและการบริหารจัดการที่ดี ขาดมาตรฐานทำให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมา เช่น ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพ ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ผลกระทบทางสังคม และผลกระทบทางวัฒนธรรม อันจะก่อให้เกิดปัญหา และส่งผลให้นักท่องเที่ยวลดลงจนการท่องเที่ยวตลาดน้ำนั้นจะไม่ได้ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวอีกต่อไป จึงจำเป็นต้องสร้างมาตรฐานเพื่อใช้เป็นดัชนีหรือตัวชี้วัดในการรักษามาตรฐานและคุณภาพของตลาดน้ำ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจและศึกษาบริบทของตลาดน้ำตลิ่งชัน เพื่อกำหนดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
2. เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพและความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของตลาดน้ำตลิ่งชัน (ด้านพื้นที่และด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก)
3. เพื่อวางรูปแบบการจัดการเทคโนโลยีเพื่อกำหนดความสามารถทางการรองรับนักท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) การศึกษารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีเพื่อกำหนดความสามารถทางการรองรับนักท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจค้นคว้าข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประมวลผลหาานิยาม และนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ศักยภาพ

ตัวอย่างในการวิจัย

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เอกสาร งานเขียน ตำรา วารสาร งานวิจัยและข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ บทความทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการหาแนวทางการวางรูปแบบการจัดการเทคโนโลยีเพื่อกำหนดความสามารถทางการรองรับนักท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน มีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ (1) รวบรวมข้อมูลบริบทของตลาดน้ำตลิ่งชัน (2) วิเคราะห์ศักยภาพและความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของตลาดน้ำตลิ่งชัน (ด้านพื้นที่และด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ศักยภาพและความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของตลาดน้ำตลิ่งชัน (ด้านพื้นที่และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก)
2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิค SWOT analysis และ Content Analysis เพื่อหาความสัมพันธ์ร่วมกันของข้อมูลเพื่อเป็นการตรวจสอบและยืนยันความน่าเชื่อถือและความแม่นยำของข้อมูลที่ได้ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ (1) การวิเคราะห์รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีเพื่อกำหนดความสามารถทางการรองรับนักท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน (2) ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ และนำมาสรุปประเด็นเนื้อหาในเชิงพรรณนา (3) นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และประเมิน ร่วมระดมความคิดเพื่อสร้างสรรค์และวางรูปแบบการจัดการเทคโนโลยีเพื่อกำหนดความสามารถทางการรองรับนักท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน (4) ให้ความรู้แก่ภาคส่วนที่ต้องการองค์ความรู้ โดยนำเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่ดีมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มมูลค่า มีมาตรฐานการผลิต มีคุณภาพที่ดีและมีความปลอดภัย (5) นำข้อสรุปมาใช้ในการกำหนด รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีเพื่อกำหนดความสามารถทางการรองรับนักท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์บริบทของตลาดน้ำตลิ่งชัน

การศึกษาบริบทของตลาดน้ำตลิ่งชัน สามารถอภิปรายผลตามมาตรฐานตลาดน้ำ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่ 2 ด้านลักษณะการจัดการและบริการแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่ 3 ด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม ด้านที่ 4 ด้านการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และด้านที่ 5 ด้านเศรษฐกิจ (Kongkaew, Pongsuwan, Buaphet and Butrat, 2013) ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านลักษณะทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ตลาดน้ำตลิ่งชันตั้งอยู่ในบริเวณที่มีอาณาเขตล้อมรอบด้วยแม่น้ำถึง 3 ด้าน และพื้นที่ภายในยังประกอบด้วยคลองเล็กคลองน้อย จากสภาพดังกล่าวจึงเหมาะแก่การสัญจรและการค้าขายทางน้ำ ซึ่งวิถีชีวิตดังกล่าวได้มีมาตั้งแต่อดีตสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน ตลาดน้ำตลิ่งชันจึงได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชม ศึกษาวิถีชีวิตของชุมชนตลาดน้ำ และเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวหลักของย่านฝั่งธนบุรีในการล่องเรือทัวร์เพื่อศึกษาวิถีชีวิตริมน้ำตามลำคลองต่างๆ ซึ่งจะล่องผ่านตลาดน้ำตลิ่งชัน และกิจกรรมการท่องเที่ยวของตลาดน้ำตลิ่งชัน ได้แก่ กิจกรรมการท่องเที่ยวทัวร์คลอง 2 เส้นทาง การซื้อขายสินค้าหลากหลายประเภท อาทิเช่น ผักและผลไม้ อาหาร ดอกไม้ ต้นไม้ สิ่งประดิษฐ์ ฯลฯ การนัดแผนโบราณ กิจกรรมการแสดงดนตรีไทย ดนตรีสากล คาราโอเกะ และสวนสาธารณะ

ด้านที่ 2 ด้านลักษณะการจัดการและบริการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ตลาดน้ำตลิ่งชันบริหารงานโดยประชาคมตลาดน้ำซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกที่เป็นประชาชนในพื้นที่ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับตลาดน้ำ โดยในแง่ของการบริหารผู้ประกอบการ ผู้ค้าต่างๆ ที่ล้วนเป็นสมาชิกของประชาคมตลาดน้ำ มีการจัดประชุมชี้แจงนโยบายข้อตกลงต่างๆ ให้กับสมาชิกของประชาคม ผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของการบริการแหล่งท่องเที่ยวทางประชาคมตลาดน้ำตลิ่งชันได้มีการติดตั้งป้ายต่างๆ รวมถึงอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัย การคำนึงถึงความปลอดภัยในการท่องเที่ยวทางเรือ ได้แก่ เสื้อชูชีพ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ ทั้งนี้ในด้านของการประชาสัมพันธ์

มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและมีเอกสาร แผ่นพับ แจกนักท่องเที่ยว รวมถึงมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น สื่อโทรทัศน์

ด้านที่ 3 ด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม พบว่า ตลาดน้ำตลิ่งชันส่วนหนึ่งยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของวิถีชีวิตของชุมชนริมน้ำในอดีต เช่น การสัญจรทางน้ำ และสิ่งก่อสร้างบางส่วนยังคงสะท้อนให้เห็นถึงสถาปัตยกรรมแบบไทย เช่น สภาพบ้านเรือน ศาลาริมน้ำ ทางด้านผู้ประกอบการมีการร่วมมือกันอนุรักษ์ทางด้านการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าแบบชาวสวน ซึ่งเป็นวิถีชีวิตของชุมชนเดิม คือ การเกษตร แต่ในปีที่ผ่านมาได้มีการรณรงค์ร่วมกันใส่เสื้อสีเหลืองทางผู้ประกอบการจึงได้ใส่เสื้อสีเหลืองทำให้ไม่เหินเด่นชัดในเรื่องการแต่งกายแบบไทย อีกทั้งทางตลาดน้ำตลิ่งชันร่วมกับประชาชนในพื้นที่ได้มีการร่วมมือจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรมไทย เช่น การจัดงานลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ ทำบุญตักบาตร บวชนาค เป็นต้น ทำให้มีการท่องเที่ยวที่มีบรรยากาศของความเป็นชุมชนสมัยก่อน จึงถือว่าการท่องเที่ยวในรูปแบบตลาดน้ำช่วยส่งเสริมการพัฒนาของพื้นที่

ด้านที่ 4 ด้านการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พบว่า สภาพแม่น้ำลำคลองบริเวณตลาดน้ำมีความสะอาด แต่ในช่วงของการเก็บข้อมูลเป็นช่วงที่เกิดปัญหาน้ำท่วม ทำให้ต้องปิดการระบายน้ำ ทำให้น้ำในคลองไม่มีการไหลเวียนน้ำเป็นปกติ เป็นผลให้น้ำในคลองดูไม่สะอาดเท่าที่ควร ส่วนบริเวณโดยรอบตลาดน้ำตลิ่งชันมีอากาศถ่ายเทที่ดี ปราศจากฝุ่นควัน มลพิษต่าง ๆ ระบบจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยยังมีประสิทธิภาพดีเท่าที่ควร เห็นได้จากปริมาณขยะที่มีบางส่วนหนึ่งมาจากผู้ค้าขายอาหารในตลาดน้ำใช้ภาชนะใส่อาหารแบบใช้แล้วทิ้งใช้ได้ครั้งเดียว เช่น โฟม จานกระดาษ ข้อนพลาสติก ซึ่งถือว่าไม่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อถือว่ารักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ด้านที่ 5 ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ตลาดน้ำตลิ่งชันเปิดโอกาสให้คนในท้องถิ่นมีงานทำ เป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง รวมถึงประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการบริหารชุมชน โดยมีการจัดตั้งกลุ่มประชาคมตลาดน้ำ บริหารงานโดยประชาชนในชุมชน และสามารถกำหนดควบคุม คุณภาพและราคาสินค้าได้

2. ผลการวิเคราะห์ศักยภาพและความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของตลาดน้ำตลิ่งชัน (ด้านพื้นที่และด้านสิ่งแวดล้อม)

ในการวิเคราะห์ศักยภาพและความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของตลาดน้ำตลิ่งชัน (ด้านพื้นที่ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านอื่นๆ) โดยในการกำหนดกลยุทธ์ที่จะนำตลาดน้ำตลิ่งชัน ไปสู่การเป็นตลาดน้ำที่ได้มาตรฐาน ในส่วนกลยุทธ์ที่จะนำตลาดน้ำตลิ่งชันไปสู่การเป็นตลาดน้ำมาตรฐานนั้น ควรมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติตามมาตรฐานตลาดน้ำ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ด้านลักษณะทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่ 2 ด้านลักษณะการจัดการและบริการแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่ 3 ด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม ด้านที่ 4 ด้านการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และด้านที่ 5 ด้านเศรษฐกิจ

3. ผลการพัฒนาแบบการจัดการเทคโนโลยีเพื่อกำหนดความสามารถทางการรองรับนักท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน

จากการดำเนินการศึกษา “รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีเพื่อกำหนดความสามารถทางการรองรับนักท่องเที่ยวตลาดน้ำตลิ่งชัน” พบว่า จากการดำเนินงานของตลาดน้ำตลิ่งชัน มีการจัดการตนเองอย่างเห็นได้ชัดเป็นรูปธรรม ในกระบวนการทำงานนั้นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันแต่ทั้งนี้ในการเปลี่ยนแปลงก็เพื่อให้เกิดการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวชุมชนตลาดน้ำตลิ่งชัน ทั้งในแง่ของการพึ่งพาตนเองและมีการบริหารจัดการที่ดีการตั้งกฎระเบียบ และข้อบังคับในการอยู่ร่วมกันการจัดตั้งกองทุน สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่างๆ สำหรับสมาชิก การกำหนดโทษและบทลงโทษทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ถือเป็นสิ่งสำคัญมากในการจัดการ

ตลาดน้ำตลิ่งชันรวมถึงเห็นถึงพัฒนาการของตลาดน้ำตลิ่งชันที่นำไปสู่การเจริญเติบโตไปในทิศทางที่ดีเข้มแข็งและยั่งยืนและที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดคือ กระบวนการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้บริหารสำนักงานเขตตลิ่งชัน ประชาคมตลาดน้ำตลิ่งชัน กลุ่มผู้ค้าตลาด และภาคีเครือข่าย ล้วนแล้วแต่สำคัญมากทำให้ตลาดน้ำตลิ่งชันเข้มแข็งยั่งยืนมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักจนถึงปัจจุบันนี้

อภิปรายผล

ตลาดน้ำตลิ่งชันมีการพึ่งพาตนเองมาตลอดโดยยึดหลักแบบวิถีชีวิตชาวบ้าน ใช้วิธีการจัดการแบบชาวบ้าน เป็นการบริหารจัดการกันเอง ดูแลกันเอง ในรูปแบบการจัดตั้งเป็นประชาคมมีประธานประชาคม มีคณะกรรมการแต่ละฝ่ายรวมแล้ว 11 ฝ่าย (Rodruangdet, 2012) คณะทำงาน ของตลาดน้ำตลิ่งชัน เมื่อเกิดปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ก็จะเอาปัญหานั้นเข้าคณะกรรมการให้ช่วยแก้ไขและตัดสินใจปัญหาดังกล่าวสมาชิกของตลาดน้ำตลิ่งชันอยู่อย่างพึ่งพาอาศัยกัน ยามเจ็บไข้ได้ป่วย ยามเกิดอุบัติเหตุ ก็จะมีสวัสดิการให้ เมื่อยามก็มีค่ามาปณิกศพ และสมาชิกที่มีอยู่ก็จะแบ่งปันช่วยเหลือเอื้ออาทรกัน อยู่กันแบบวิถีของชุมชน รวมไปถึงผู้บริหาร (ผู้นำ) คุณสมบัติของคณะผู้บริหารประชาคมตลาดน้ำตลิ่งชัน และคณะกรรมการต้องเป็นสมาชิกสามัญของประชาคมตลาดน้ำตลิ่งชัน ตามรายชื่อที่ปรากฏในทะเบียนผู้ค้า ต้องเป็นสมาชิกสามัญโดยมีอายุการเป็นสมาชิกและชำระค่าสมาชิกอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป เป็นผู้เสียสละเวลาในการบริหารและร่วมกิจกรรมกับประชาคม การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตาย ลาออก กรณีที่ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารตลาดน้ำตลิ่งชันว่างลงให้ประธานบริหารตลาดน้ำตลิ่งชัน เป็นผู้คัดเลือกและแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างและให้มีวาระตามระยะเวลาที่เหลืออยู่ของคณะกรรมการชุดนั้นวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการมีวาระดำรงตำแหน่งอยู่คราวละ 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับการเลือกตั้งและสิ้นสุดวาระในวันที่คณะกรรมการชุดใหม่ได้รับเลือกตั้ง และเมื่อมีการกระทำผิดก็จะมิบทลงโทษที่ชัดเจนทำให้ผู้ค้าไม่กล้าที่จะละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับที่ตลาดน้ำจัดตั้งขึ้น อย่างเคร่งครัด (Rangyangkun, 2008)

ความต้องการให้ชุมชนตลาดน้ำตลิ่งชันกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวก็เป็นผลมาจากการรวมกลุ่มของคนภายในชุมชนของตลาดน้ำเอง และการมองเห็นความสำคัญของตลาดที่เคยประทับใจเมื่อครั้งรุ่งเรืองในอดีต จึงรวมตัวกันเป็นคณะกรรมการพัฒนาตลาดน้ำตลิ่งชัน เพื่อแก้ไขปัญหาชุมชนทางด้านเศรษฐกิจ ช่วยกันฟื้นฟูให้ตลาดน้ำตลิ่งชันที่เคยซบเซากลับมามีชีวิตชีวา ซึ่งในอดีตชาวชุมชนตลิ่งชันไม่เคยมีการรวมตัวกันเพื่อทำประโยชน์สาธารณะร่วมกัน ส่วนใหญ่ก็จะใช้ชีวิตแบบชาวสวนปลูกต้นไม้ เก็บผลผลิตเอาไปขายตามตลาดนัด ใช้ชีวิตอยู่กันแบบพอเพียง เรียบง่าย (Nuan Sarasorn, 2010) จนเมื่อเกิดมีตลาดน้ำตลิ่งชันขึ้น ชาวบ้านเริ่มเกิดจิตสาธารณะร่วมกันในการอยากที่จะช่วยกันปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง และทำให้ชาวบ้านมีพื้นที่ในการค้าขายเพิ่มมากขึ้นมีรายได้เพิ่ม ซึ่งก็ถือว่าเป็นผลดีตามมาด้วย ภายใต้การทำงานของคณะกรรมการตลาดน้ำตลิ่งชันนั้นสะท้อนให้เห็นบุคคลที่เป็นแกนนำในการทำงานได้อย่างชัดเจน มองเห็นถึงความเสียสละ ไม่ย่อท้อต่อปัญหา และพร้อมที่จะฝ่าฟันอุปสรรคทุกรูปแบบ แม้ว่าจะเกิดปัญหามากมายกว่าที่ตลาดน้ำจะกลับมารุ่งเรืองแบบทุกวันนี้

กลุ่มบุคคลที่ผลักดันให้ตลาดน้ำตลิ่งชันเกิดกิจกรรมต่างๆ การมีผู้นำที่มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาใหญ่ หรือปัญหาเล็ก หรือแม้แต่ปัญหาเฉพาะหน้าก็จะทำให้ตลาดน้ำมีความเข้มแข็งและยั่งยืน (Anuyahong, 2020) มีการร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การสร้างจิตสำนึกรักบ้านเกิดก็ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ รวมไปถึงการมีส่วนร่วมให้เกิดในหมู่สมาชิกภายในชุมชน เช่น การเกิดปัญหาเรื่องงบประมาณการซ่อมโป๊ะแพ หรือแม้แต่การขยายพื้นที่ลานจอดรถ เป็นต้น ล้วนแต่ต้องใช้ความคิดเห็นจากกลุ่มสมาชิกในการดำเนินการแก้ปัญหา

มีการชักชวนให้สมาชิกประชุมและร่วมรับฟังปัญหาและรายงานผลการปฏิบัติงานต่างๆ เพื่อให้เห็นว่าการดำเนินงานที่ผ่านมาคณะกรรมการได้ทำอะไรไปบ้าง และเปิดโอกาสให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมได้มีส่วนร่วมในการคิดค้นหาสาเหตุของปัญหาโดยไม่ปิดกั้นทางความคิด ทั้งนี้เพื่อให้ได้ทางเลือกมากขึ้น เพื่อให้การจัดการปัญหายภายในชุมชนได้รับการแก้ไขบนพื้นฐานของความต้องการของสมาชิกจริงๆ ซึ่งเป็นการลดความแตกต่างของผู้นำกับสมาชิกภายในชุมชนให้อยู่ในระนาบเดียวกัน (Leloem, 2005) ตลอดจนความโปร่งใสในการทำงานของคณะกรรมการและได้สร้างการมีส่วนร่วมในด้านอื่นๆ ด้วย โดยความสำเร็จของการจัดการด้านการท่องเที่ยวชุมชนตลาดน้ำตลิ่งชัน สามารถวัดได้จากการพัฒนาตลาดน้ำมาอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 30 ปี โดยเริ่มจากนโยบายของประเทศจนมาสู่การบริหารจัดการแบบพึ่งพาตนเองของคนในชุมชนและเมื่อได้แนวทางการจัดการท่องเที่ยวในชุมชนทั้ง 2 แนวทางนี้ก็ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวในชุมชนที่มีคุณภาพ มีความเข้มแข็งยั่งยืนในทุกๆ มิติ ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ดังที่กล่าวไว้ว่า

1. การท่องเที่ยวโดยชุมชนในมิติเศรษฐกิจ มีส่วนสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนและคุณภาพชีวิตคนท้องถิ่น “การท่องเที่ยวเป็นการดึงคนจากภายนอกมาเรียนรู้ชุมชน แรงจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชนคือ วิถีชีวิตที่แตกต่าง และวัฒนธรรมดั้งเดิม จุดดึงดูดคือ วิถีที่เรียบง่ายและมีการดำรงชีวิตที่ผูกพันกับธรรมชาติ การท่องเที่ยวโดยชุมชนจึงเป็นรายได้เสริม ที่สามารถนำรายได้นั้นไปปรับปรุงที่อยู่อาศัย การออมทรัพย์ไว้ใช้ยามขาดแคลน เจ็บป่วย หรือเป็นทุนการศึกษาให้กับลูกหลาน (Wongsarot, 2018) โดยที่ชาวบ้านยังคงดำเนินวิถีดั้งเดิมหรือเป็นการสร้างทางเลือกเรื่องรายได้ให้กับบางครอบครัว ในการสร้างอาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว สร้างงานให้กับคนในชุมชนการท่องเที่ยวโดยชุมชนยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเรื่องความสะอาด และสุขอนามัย นอกจากนี้ เมื่อชุมชนเริ่มเป็นที่รู้จักก็จะมีหน่วยงานลงไปสนับสนุนเรื่องอุปโภคบริโภค” การที่การท่องเที่ยวเป็นเพียงรายได้เสริม ทำให้ชาวบ้านไม่คิดพึ่งพารายได้หลักจากการท่องเที่ยว และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติต่อเนื่องไม่ว่าจะมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวหรือไม่ก็ตาม

2. การท่องเที่ยวโดยชุมชนในมิติสังคม มีส่วนสนับสนุนการพัฒนาคน “ความภาคภูมิใจในความเป็นท้องถิ่นหรือชาติพันธุ์ของตน ความร่วมมือและความสามัคคีของคนในชุมชน การมีพื้นที่ทางสังคม ได้รับการยอมรับจากคนภายนอก เป็นหัวใจสำคัญของการดำรงไว้ซึ่งความเป็นชุมชน” การท่องเที่ยวโดยชุมชน ช่วยให้คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมและกำหนดบทบาทของชุมชนต่อการท่องเที่ยว มีกระบวนการในการจัดการความรู้ภายในชุมชน มีการพัฒนาทักษะและเพิ่มเติมความรู้ใหม่ให้กับสมาชิกในชุมชนในการบริหารจัดการท่องเที่ยว สร้างความมั่นใจในการพูดคุยแลกเปลี่ยนกับคนภายนอก (Ketanon, 2006) มีความเชื่อมั่นให้คนในชุมชนในการนำเสนอ “ปัญหาและความต้องการ” กับหน่วยงานภายนอกนำเสนอประสบการณ์และความสำเร็จในการพัฒนากับคนและหน่วยงานที่มาศึกษาดูงาน นอกจากเป็นการพัฒนา “คนใน” แล้วยังให้การศึกษากับ “คนนอก” ด้วย

3. การท่องเที่ยวโดยชุมชนในมิติสิ่งแวดล้อม มีส่วนสนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยชุมชน “ความอยู่รอดของชุมชนขึ้นอยู่กับฐานทรัพยากรธรรมชาติวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนท้องถิ่นมีความเชื่อมโยงผูกพันกับทรัพยากร ดิน น้ำ และป่า” การท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน ทั้งการสร้างภาคภูมิใจให้กับชุมชนในการเผยแพร่ภูมิปัญญาในการจัดการทรัพยากร สื่อสารปัญหาความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรให้คนภายนอกได้รับทราบ สร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวให้ผู้มาเยือนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ จัดสรรรายได้จากการท่องเที่ยวสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาชุมชน (Kittichayanon, 2007) สร้างความร่วมมือของหน่วยงานในการทำงานเป็นพันธมิตรร่วมกับชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. การท่องเที่ยวโดยชุมชนในมิติวัฒนธรรม มีส่วนสนับสนุนการฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น “วิถีชีวิตและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่บอกถึงอัตลักษณ์ความเป็นชุมชน ความเข้มแข็งของชุมชนจะทำให้ชุมชนสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคม โดยที่ยังคงอนุรักษ์วัฒนธรรมและปรับประยุกต์ให้สอดคล้องกับยุคสมัย มีการสืบทอดสู่คนรุ่นหลังได้อย่างต่อเนื่อง” การท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นเครื่องมือในการสร้างความภาคภูมิใจให้กับชาวบ้านในการนำเสนอ “ของดี” ชุมชนให้คนภายนอกได้รับรู้ ทำให้เกิดการสืบค้นถ่ายทอด และฟื้นฟูวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่น ชุมชนมีการบริหารจัดการและร่วมกันกำหนดว่าวิถีชีวิตและวัฒนธรรมอะไรบ้างที่ชุมชนพร้อมในการนำเสนอและสร้างการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน ตลอดจนมีแนวทางปฏิบัติตัวสำหรับนักท่องเที่ยวการที่มีนักท่องเที่ยวสนใจแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมคนท้องถิ่น เป็นตัวกระตุ้นอีกทางหนึ่งที่ทำให้ชุมชนเกิดความภาคภูมิใจ (Phochan, 2010) และมีชีวิตชีวาในการนำเสนอข้อมูล สามารถสร้างการมีส่วนร่วมให้กับนักท่องเที่ยวในกิจกรรมทางวัฒนธรรม

เอกสารอ้างอิง

- Anuyahong, T. (2020). *Participation of the people's sector in sanitation management of Taling Chan Floating Market*. [Online]. Retrieved June 12, 2020 from: <http://www.bangkok.go.th/upload/user/00000112/News/npt/2020/clean/thanapon.pdf>
- Dechphong, K. (2019). The riverside lifestyle of the people of Taling Chan Floating Market for sustainable tourism Taling Chan District, Bangkok. *The Proceedings of the 2nd National Conference on Research Presentations of Students in Humanities and Social Sciences*, January 19, 2019 at the Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University. (in Thai)
- Chakkaew, A. (2002). *Geographic information system for tourism information foundation management. in Prachuap Khiri Khan Province*. Thesis of the Degree of Master Program in Geography. Bangkok: Faculty of Arts, Chulalongkorn University.
- Kaewuthai, K., Pornphanphaiboon, S., Kaewuthai, B. and Sarimat. (2018). Tick Capacity and satisfaction of tourists towards the facilities around Bang Pae Waterfall Phuket Province. *The Proceedings of the National Conference Phuket Rajabhat University 11th time: 2018 “Integrating Wisdom to Innovation and Sustainable Local Development” Agricultural Resource Management for Tourism Faculty of Agricultural Technology Phuket Rajabhat University*. Retrieved October 22, 2020, from: https://btech.pkru.ac.th/images/doc/PKRU2561_benjaporn_bangpae.pdf
- Ketanon, R. (2006). *Proposing guidelines for sustainable tourism development in provinces. Samut Songkhram*. Thesis of the Degree of Master Program. Bangkok, Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University.
- Kittichayanon, S. (2007). *Establishing floating market standards for ecotourism: Case study of Taling Chan Floating Market*. Thesis of the Degree of Master of Science Program in Planning and Tourism Management. Bangkok: Srinakharinwirot University.

- Kongkaew, J. Pongsuwan, N., Buaphet, P. and Butrat, P. (2013). *Capacity to support and management measures for shallow-water coral reef tourism on Khai Nok Island Phang Nga Province*. Thesis of the Degree of Master of Science Program in Technology and Environment. Songkla, Prince of Songkla University. [Online]. Retrieved October 18, 2020 from: <https://opac.kku.ac.th/Catalog/ArticleItem.aspx?JMarclD=j00256055>.
- Laemuang, S. (2006). *The impact of tourism in the Amphawa floating market on the way of life of Community*. Thesis of the Degree of Master of Business Administration Program in General Business Management. Nakhon Pathom: Silpakorn University. (in Thai)
- Leloem, P. (2005). *Ecotourism. A case study of Taling Chan Floating Market*. Thesis of the Degree of Master Program in Sociology. Bangkok: Faculty of Sociology and Anthropology, Thammasat University.
- Paosuwan, K. et al. (2007). *Research report on expectation and satisfaction With to study at Suan Dusit Rajabhat University, Phitsanulok Center*. Bangkok: Research and Development Institute, Suan Dusit Rajabhat University.
- Phochan, J. (2010). *Work satisfaction of nursing college professors in the North*. Thesis of the Degree of Master of Education Program in Educational Administration. Bangkok: Srinakharinwirot University Prasarnmit.
- Rangyangkun, W. (2008). *Human behavior and environment*. 8th ed. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Rodruangdet, N. (2012). *Feasibility Study for Taling Chan Floating Market Development*. Independent Study of the Degree of Master of Business Administration. Bangkok: Thammasat University. (in Thai)
- Sarasorn, N. (2010). *The impact of tourism industry on the economic condition of the floating market. Convenient, Ratchaburi Province*. Thesis of the Degree of Master Program in Anthropology. Bangkok: Silpakorn University.
- Wattanavanich, K. (2007). *Factors affecting the quality of ecotourism. Thai tourists: a case study of Taling Chan Floating Market, Taling Chan District, Bangkok*. Thesis of the Degree of Master Program. Nakhon Pathom: Faculty of Social Sciences and Humanities, Mahidol University.
- Wongsarot, R. (2018). Study of ways to increase support capacity and increase income of tourist attractions. *International Thai Tourism Journal*, 14(2), 62-75.